

M A G Y A R K U R Í R.

Bécs, Pénteken, October' 28-dikán, 1825.

B a v á r i a.

A' Monachiumi Ujságban e'-képpen folytattatik a' Lajos Király 19-dikben véghez ment esküvési czerimoniájának leírása, melly a' M. Kurír 272-dik levél-lapján félbe maradt:

A' Státusminister Gróf Reigersberg' Beszéde Király Ő Felségéhez: — „

„Leg Felségesebb, Leg Hatalmasabb, Leg kegyelmesebb Király és Úr! Mélyen, és belső képpen megilletetvén Bavaria Országa Constitúziója' bölts és jó akaró Adójának Maximilián Jó'sef Királynak elvesztése miatt, Ki, a' Státus' ezen Aktájában találtató tulajdon kifejezései szerint, szívének boldogságát 's thrónusának ditsőségét egyedül tsak Hazája' szerentsés állapotjában 's népének szeretetében kereste, itt állanak az ezen boldogult Király felséges gondólkozásai Örökösének parantsolatjára öszszegyülekezett Státusministerek és Státustanáts' tagjai, a' végre, hogy Királyi Felségednek a' thrónusra való lépésekor letéteendő esküvésén, melly a' Constitúzió X-dik Titulusának 1-ső Czikelye szerint, annak megtartási Zálloga, jelen legyenek. —

„Ha ezen közönséges Czerimoniával tétetődő munka a' boldogult Király' jó tettei eránt való háladatossági érzést, következképpen az ezen jó Monarkhától való megválás által okoztatott bánkodást nagyobbítja, így esküvéssel erőssithetem Felségednek, hogy Maximilián Jó'sef, a' mindenek felett 's mindenektől szeretett Monarkha-eránt való emlékezetet, minden

alattvalók, legkülönösebben pedig a' Státusnak itt most öszszegyülekezett szolgálai, kötelességeiknek, Felséged - mint a' boldogult' virtusainak örököse - eránt leendő leg-hűségesebb, legtisztább és legbuzgóbb teljesítése által fogják, legmélyebb alázatossággal tisztelni 's ditsőíteni.“

Végződven ezen Beszéd 's Gróf Reigersberg a' maga helyére legmélyebb tisztelkedéssel vissza térvén, 's az Igaságtévő Státusminister hasonló maga mély meghajtása után a' thrónus' elibe közelítvén, felolvasta a' Constitúzió'nak Orriginális Könyvéből a' következő esküvést: — „

„Esküszöm, hogy az Ország' Constitúziója és Törvényei szerint fogok országolni; Isten úgy segéljen és az Ő szent „Evangéliuma.“

Király Ő Felsége jobb keze' három ujjait szívére tévén, a' felolvastatott esküvést haliható szóval elmondani, 's azután e'-képpen beszélleni méltóztatott: — „Miképpen előtetek az elmondott esküvést, lettem volna, a' már töllem a' Constitúzió'nak béhozattatásakor letéteendő esküvés által is éppen ezen kötelességekkel való tartozásra éreztem magamat elköteleztetettnek lenni. Azt, a' mit töllem, a' most letéteendő esküvés, mint Királytól, az én Felséges Atyám helyett, kinek emlékezete nékem örökké betses és elfelejtethetlen fog maradni, megkíván, készséggel és legjobb akarattal fogom én teljesíteni, 's Istenemtől várom, hogy Ő, erőt fog nékem arra adni. Nagyon nehéz dolog olly Király után uralkodni, mint

„a vala, kitől megfosztatánk; hozzá hasonlónak lenni lehetetlen.“

Ezen Királyi szavak után az egész Gyülekezet mély meghajlással való tisztelet-tétellel bizonyította azon kegyes kifejezések által lett nagy megilletődését, melyekkel Király Ő Felsége a maga Felséges Atyja eránt való érzéseit kinyilatkoztatta, 's mind ezek után Király Ő Felsége, minden Státusministereitől 's Udvarnokjaitól kísértetve, éppen azon rendel 's pompával, mellyel ezen száiba bejött vala, innen ismét tulajdon szobáiba vissza tért, 's a kísérő fényes seregnak a Státustanáts tagjai is utánna mentek, mellyel ezen Constitúziós megesküvés' czerimoniái bevégeződtek, melly után az egész dolognak véghezmenetele, mint a Constitúziós intézetek kívánják, jegyzőkönyvbe íratott 's az Ország' leveles házába letétezt.

Király Ő Felsége ugyan ezen napon délután a Királyi lántsás Testörzők' sergétől körül vétetve, a boldogult Királyért való Vigiliák' tartására a Sz. Kajétán Udvari templomába ment, hova Stabális tisztek, a Királyi Testörző sereg' Kapitánya, a Generális és Szárny Adjutánsok, két Czerimoniamesterek 's a Kamarások kísérték Ő Felségét.

Würzburgba, hol Lajos Király, mint Koronaörökös Princz eddig lakott, Oktober' 14-dikén egy órakor érkezett meg, a Kurír a Maximilián Jósef Király hirtelen való halálának hírével, de éppen most nem Würzburgban, hanem Brükkenauban töltvén az Udvar az Őszi szép napokat, a Kurír csak lovakat változtatott, 's egyenesen tovább folytatta útját Brükkenau felé, a Würzburgi Kommandáns pedig mindjárt azon délután a fegyveres sergeket a Residentzia' piatzára kiállittatván, azt a Király Lajos' hűségére beavatta — a theatromok pedig mindjárt bezárattak és minden egyéb mulatságok félbeszakasztattak, 's minden igaz Ba-

varus embernek szíve belső gyásza borult jó Királya' halálának hallására. —

Ugyan Würzburgban Okt. 15-kén estvéli 10 órakor a várra kiszegezett ágyúk' dörgése 's minden harangok' zúgása jelentették, a mostani Királynak Lajosnak Würzburgba lett béérkezését a Királynéval Theresiával, 's a Királyi két Princzekkel Max Koronaherczeggel és Princz Ottóval egyetemben. Mindenek jó darabig elejében tartottak, 's a nagy sokaságnak szüntelen tartó hódulásai között érkeztek-be a Felségek a magok eddig volt Residentziájokba. A Királyi Familia' több része 16-dikben estve felé érkezett-be Brükkenauból ugyan Würzburgba, a honnét 17-dikben indult útnak Király Ő Felsége Monachium felé, 's 18-dikben estve érkezvén meg oda, ott 19-dikben tartotta, mint feljebb megírtuk, a Constitúziós esküvésnek egész formalitással való letevését.

A boldogult Királynak fényes halotti pompával való eltemetése Okt. 18-dikán délután ment véghez. A szomorú sereg 3 órakor indult-ki a Királyi Residentzia' templomából. Indulását 101 ágyúlövés jelentették. A Hertzeg Wrede vezérlése alatt ezen Generálisok kommandíroztak a pompa alatt: Raglovich, Báró Ströhl, Gróf Pappenheim, 's még néhány Generálmajorok. A sor így ment: 1. A vár' Oberstheutenántja 12 Politziai katonákkal; 2. A Kir. Kadétok serge; 3. A Királykönyű lovas Rejementjének 6 Svadronai; 4. Egy Vadász Batalion; 5. Egy Nemzeti Örző Batalion; 6. Egy Gran. Testörző Batalion; 7. Egy 12 ágyus Bateria; 8. Ismét egy Gran. Testörző Batalion; 9. Egy Nemzeti Testörző Svadron; 10. Az Udvari Testörző sereg Regimentje; 11. A Monachiumi Nemességnek minden liberiás tselédjeik szövétnekekkel; 12. Minden Szerzeti Gyülekezetek; 13. A Monachiumi tanuló intézetnek egész serge; 14. A Monachiumi nevelő házbéli Institutum; 15. Minden Ud-

vari liberias tselédek szövétnekkel (fáklyákkal); 16. A' Királyi házbéli minden tisztek; 17. A' Kir. Udv. muzsikai kar; 18. Az Udvari Segéd-Fourir 's az Udvari Hír-tévő; 19. A' Városi minden Parochiákhoz tartozó Clerus az ahoz tartozó Eneklőkkel; 20. A' Kir. Udvari Dobosok és Trombitások; 21. A' K. Udvari Fourir; 22. Az Udvari P pság énekes muzsikával; 23. A' Kánokok' káptalanja; 24. Az Érsek a' maga Assistenseivel; 25. Huszonöt gyászruhás térjfiak a' Királyi Czimerekkel, ketős fejr égő gyertyákkal, 's kik közül az utolsó a' Szent György képét vitte; 26. A' boldogult Király' Komornyikja; 27. A' Királyi Házi Rend' Tisztjei és Titoknokja; 28. Egy Királyi Kamarás-Fourir; 29. Az Ország' Hérolaja innepi ruhában, a' fátyollal körül köttetett páltzával és kardal; 30. A' Kir. Udvari két Czeremoniamesterek; 31. A' Kir. legfőbb Czerimoniamester; 32. A' halottas szekér 8 lovaktól vonnattatva, melly előtt egy Kir. Lovászmester és két Kir. Lovászok mentek. A' koporsóra az Ország' Czimerei 's a' Kir. Ház-béli Rend' jegyei valának helyheztetve; jobb felől a' boldogult Király' Generális és Szárny Adjutánsai, bal felől 12 Kir. Kamarások; a' gyász posztó négy szegleteinél pedig mindenütt 's középsben is a' Szent György Ritteri Rendjének egyegy Kommandátora mentek a' Rend öltözetében, kik a' gyász posztó' szegleteit fogták; a' halottas szekér mellett két felől tíz-tíz Királyi Edelknákok (szórolszóra fordítva, Nemes Gyermek) mentek égő gyertyákkal. Két felől Kir. Lántsás Testörzők kísérték a' szekeret. Itt egy gyászos paripa következett. A' gyászos szekér hátulsó kereke mellett a' Testörző Kapitányok jobbról, a' szolgálatban lévő Generális Adjutáns pedig balról mentek; 33. Egy Feszület, két gyertyatartó hordozókkal. Ezek után következtek párosan: a' Korona' tisztjei, a' Státusministerek 's az Udvari Stá-

bok vezérlőjik, a' Lovasságnak, Gyalogságnak, és az ágyúzósergeknek Vezérek, a' Generál-Lieutenántok, a' Státus és Titkos Tanácsosok, Generálmájorok, Kamarások, Stabális tisztek, 's egymás után minden másod rangú Udvarnokok, 's általjában minden Kir. Tiszti Karok: a' Monachiumi Magistrátus, minden Cancellariák, 's mind ezek után ismét a' Lovas és Gyalog sergek, egy 12 ágyús Battéria 's a' t.

Levitettétvén a' Koporsó a' Királyi temetőhelyre, ott két lakatokkal, mellyek közül egyiknek költsát a' Kir. Ház' Ministere a' másikat pedig a' Király' Fő Udvarimestere vették által, bezáratott, 's végezetre a' Kir. Udvarimesteri Stáb által kétszeresen megpetséltetett.

Lajos Király Ő Felségének parancsolatja szerint a' temetésnek napjától Október' 18-dikától fogva 1826-nak Október' 18-dikáig, az az egy egész esztendeig, fog az Udvar' és Ország' gyászsa tartani.

A' Király holt testének megnyittatásáról szolló Tiszti tudósítás még nem jött ki, melly szerint annak resultatumáról is körülállásosan nem írhatni, hanem annyi már külömben is tudva van, hogy a' Felséges Halott' agyvelejének hártája meg volt tsontosodva, 's a' fejében, közel két untzia víz, 's a' hasában két epe-kövek, de egyéb eránt mind a' meje mind a' hasa' részei egészséges állapotban találtattak. Mind ezekből pedig a' látszik, hogy az ő Felsége' halálát olly gutaütés okozta, mellyet Víz-gutaütésnek neveznek az ahoz értők.

A m é r i k a.

A' Kolumbiai Ujságlevelek szerint ezen Respublika' Congresszusa olly hatalmat adott Bolívarnak, hogy a' Respublika' sergeit akár hova elvihesse, a' hova szükségesnek fogja gondolni, olly feltétellel mindazáltal, hogy az az idegen Stá-

tus, melly ezen Szabadító ármádát a' maga segítségére meg fogja hívni, az ennek kívántató hadi költségeket maga tegye. — Azt gondolják ezen határozásból, hogy Bolívar a' Columbiai Congresszus meghatalmazásával Buenos - Ayresnek akar segítségére menni.

A' Kolumbiai Congresszushoz küldetett volt Közép Amerikai (Guatimalai) Követ Guatimalába vissza érkezvén, illy tudósításokat hozott onnét: először, hogy Kolumbia megismeri Guatimalának függetlenségét, másodszor, hogy a' Kolumbia és Guatimala között Spanyol ország ellen munkába vétetett Megtámadási és Oltalmazási Kötés, múlt Mártius 15-dik napján nem csak megkészült, hanem a' Kolumbiai Országlószék által már ratifikáltatott is. Egyéb feltételi ezen Kötésnek, röviden e' következő pontokat foglalják magokban:

„A' Kolumbiai kikötőhelyek a' Guatimalai hajóknak éppen úgy 's éppen annyi vámfizetésért nyitva állanak, mint ennek kikötőhelyei amannak hajóji előtt. Mind két Státusok költsönösen megígérik egymásnak, hogy a' Közönséges Congresszusra Deputátusokat küldenek Panamába, olly intézeteknek meghatározására, mellyek szerint minden Amerikai új Státusok össze tsatolják magokat egy Közönséges Megtámadási és Oltalmazási Szövetségre. Egyéb eránt azt is költsönösön megígérik egymásnak az Alkúvó Részek, hogy valamelly azért lejendő fizetésre, hogy Spanyol ország az ő függetlenségeket megismerje, soha réa nem fognak állani.

Észak Amerikában Massakuschet tartományának Maine nevű részében az erdőkön tűz támodván, szörnyű pusztításokat teszen. A' Penobscot nevű folyó

viznek két partjait valami 30 Anglus négyszegű mértőldnyi kiterjedésre, tsupa tüz-tenger borította-el. Még az ezen vízen lévő szigetekre is behatott az égés. Mennyire terjedjen-ki ezen pusztító tűz az Ország' belső részein, még nem tudják, valamint azt se, hogy miből támodott. Azonban gondolni lehet, hogy sokat tettek mind a' gyuladásra mind a' tűznek tápláltatására azon szörnyű hévségek, mellyek a' múlt nyáron Észak-Amerikában uralkodtak. Már egész falukra és plánta földekre kiterjedett a' tűz, és több e'féléket hamuvá égetett. Reng a' föld ezen tájékon a' nagy felhevülés miatt; madarak hullottak a' földre a' levegőnek melegsége miatt, 's a' víz' partjain döglött halak heverték; mellyeket a' felmelegült víz hányt-ki oda.

Nagy Britannia.

A' Brititish-Press nevű Londoni ujság illy tudósítást adott-ki Oktober' 14-dikén a' Hátúlsó (az éppen Chinával határos) Indiai hadakozásról: — „

„Mi örvendetes tudósításokat vettünk Kalkuttából a' Campbell vezérlése alatt lévő Anglus fő ármádának győzedelmeiről, és egészen bizonyos kútfőkből közölhetjük Olvasóinkal a' Következőket: „Generális Campbell, ki a' Birmánok ellen való hadakozásnak végrehajtását legnagyobb iparkodással munkába vette, már csak két napi útnyira vala Prome városától, hanem a' forogván elméjében, hogy az ellenség nagy erővel tartozkodik Donabev nevű oldalfélt fekvő erősségben, melyből az a' veszedelem következhetne az Anglus fő ármádára, hogy ha az azt megszállva tartó kissebb Anglus ármáda meg találta veretietni, úgy az ott és az Irawaddy mellett fekvő Birmán sergek egyszerre az Anglus fő ármádának fognának esni, 's annak nagy kárt tehetnének, 's egész-hadi munkálódásának útját ketté vághatnák: er.

re nézve arra határozta magát, hogy Prome várától vissza térvén Gennerális Cottonnak egész erejével segítségére menjen, 's előbb Donabev várát elfoglalván azután nyomúljon ismét Prome felé előre. Jó kimenetellel is koronáztatott-meg új plánuma. Mártzius' 26-kán érkezett-meg Donabevhez, 's ezen várat azonnal körülvette, honnét ugyan az ellenséges őrző sereg két versbéli kiütést próbált, de mindannyiszor vissza veretett, 's a' kiütésre ferdített Birmán seregek nagyobbadon semmivé tétettek; hova járult, hogy a' Birmánok vitéz Vezérje Bundulah, kit a' Birmánok egy tsupa meggyőzhetetlen Hadi Istennek, Mársnak, tartottak lenni, Aprilis 2-dikán ezen várban egy Congrérakéta által megölettetvén, ez egy tsupa fátlis kotzka-vetés gyanánt szolgált a' Birmánoknak; az egész őrző sereget egyszerre meglepte a' rettentő félelem, melynek a' lett következése, hogy ő a' következett éjszakának setétségét használván, futásra vette a' dolgot, még pedig olly nagy hebehurgyasággal, hogy minden ágyújit, munitzióját 's eleségét az Anglusok' kezében hagyta. —

„Ezt látván Campbell, Donabev várába sietve őrző sereget szállított-be, 's több seregeit azonnal vissza indította Prome felé; 11-dikben már ismét minden seregei Surraja mellett az Iravaddy vizén, a' hol Donabewhez által jöttek vala, ismét által takarodtak, 's a' hol, Macreagh és Armstrog Generálisok is, a' kik Rahngonból két brigadát hoztak segítségére, magokat velük össze tsatolták. A' hol már most által útoztak az Anglusok mindenütt hódulási lebotsátkozással járult a' nép elejikkbe, 's a' Birmai Monárkhatól is két Titkos Tanácsosok jöttek elejikkbe 's innét olly nyilatkoztatást küldöttek az Anglus fő vezérhez, hogy ők készek a' békeséges alkudozásra.

„Campbell olly választ adott néki, hogy ő hajlandó ezen okos ajánlásnak elfogadására, 's a' hallomás szerént April. 23-dik napja határozatott-meg, hogy akkor az alkudozások elkezdődjenek. Hanem Campbell első feltétel gyanánt is azt tette a' Birmán Deputatusok' elejébe, hogy néki Prome várát előre adják által. Későbbi tudósítások szerént April. 23-dikán már valósággal be is szállottak volt az Anglusok Promebe.

„Ügy látszik e'-szerént, hogy ezen Anglus Vezér egyszerre semmivé tette ezen nagy Indus birodalomnak minden azeránt való reménségét, hogy az Anglusok' Napkeleti Indiai Uradalmát, mint eddig valósággal tselekedetek, fenyegezzék. Campbell örökre emlékezetessé tette magát ezen győzdelmei által; kétség kívül olly békeséget fog ő diktálni a' régi Nagy Mogolok' maradékanak az Ava Királynak, hogy nem fog ő mostanság hadat indítani az Anglusok ellen. Angliának annyival is inkább vigyázonak kell most lenni az Ava Királyal való békeségkötésben, hogy ha a' Birmánok tartományát magának megtartja, úgy éppen tö-szomszédjává teszi magának a' Chinai szörnyű nagyságú birodalmat.

Londonból e'-napokban két minden féle munitzióval terhelt kereskedő hajók útnak indultak, hogy a' Görögökhöz menjenek, hanem alig mentek egy ágyúlövésnyire, a' Vámosok utánok eredtek 's letartóztatták őket. Most már per támadott a' dologból, minthogy a' tulajdonosok vissza kívánják a' hajókat, azt mondván, hogy mikor ezen hajók a' Görögök számára megrakattattak, még nem jött volt ki az Angliai Országlószéknek az a' kemény parantsolatja, hogy többé egyik hadakozó résznek számára se' lehessen An-

glibol semmi féle hadi készületeket ki venni.

Görög Ország.

Azon Görög Osztály-sergeknek hadi fordulásaikról, melyekre a' bizatott, hogy az alatt, míg Messolongi mellett a' tudva lévő ostromlási munkálódások folynak, ők kívülről foglalatoskodtassák az Ostromlást-folytató Török sergeket, az az, hogy a' köztök és a' Szalónaiak közt való közösülést 's a' szállítványoknak útjokat ketté vágják 's több e'-félék, mind ezekről így írt Aug. 31-dikén a' Görög Kronika;

Görög tábor. Apokuróban, Aug. 24-dikén: — „

„Generális Karaiski valami kevés sergessel Karpenissi felé vette útját, olly czélzással, hogy az ott elszélledve álló Görög csoportokat össze gyűjtse. Az ő jelenlétére ott nagy szükség volt. Onnét Valtós felé, 's innét Xeromeró felé veszi útját, hogy az ott lévő egyéb Görög vezérekkel az ezutánni munkálódás' plánuma eránt össze beszéljen.

„A' Szalónai táborból ma hozzánk érkezett levelek által egy fontos öszszetsapás felől tudósítatunk, a' melyben több mint 500 Törökök megölettetek, és sokan megsebesítettek, míg az alatt közülünk csak 11-gyen lettek a' Márs Isten' áldozatjaivá, 's csak 3-man kaptak gyenge sebet. Nem soká ismét meg fogjuk támodni és remélnjük, hogy egészen semmivé fogjuk tenni őket.

„Egy Szökevény, ki ma jött hozzánk által a' Kiutájer' táborából, beszél, hogy az ő tábora nagyon szomorú ábrázatba van öltözködve. Nintsen kedve senkinek. A' Kiutájer szeretné rábeszélni őket, hogy még egy rohanási próbát tegyenek: de senki sem feleli, hogy jó leszsz biz a'. Az ellenkezők úgy beszélnek a' Kiutájer-

rel: hogy már a' hasa felé kellene gondolkodni, 's e' végre öszsze kellene gyűjteni az ide amoda kiosztva lévő tsapatokat. Szalonába már küldött is rendelést a' Kiutájer, hogy az ott lévő tsapatok jöjjenek-el onnét az ő táborához, de olly választ vett azoktól, hogy nem jöhetnek, mert a' Görögök elvágta az útjokat.

Xeromerói Görög tábor: — „

„Dragonesti Aug. 24-dikén. Ma 250 ellenséges terhelt tevék közelítének Acheloushoz (Aspropotamóhoz); eleséggel mentek a' Kiutájer' táborához. Mi tehát ki mentünk elejikke, hogy megtámadjuk őket: de nem találtunk reá jó alkalmatosságot. De nem soká azután, tsakugyan elvettük 100 öszvérjeket, melyek hasonlóképpen eleséggel voltak terhelve. Mi ezeknek minden vezetőjüket megöldöltük. Itt lévő ármádánk naponként nevedik, és minket az a' reménség táplál, hogy majd idővel sok kárt tehetünk az ellenségnek. Az aszszony nép, melly a' tavaszon ezen vidékről elszaladván, másutt keresett vala megmaradásra való helyet magának, már nagyobbadon viszsa gyülekezett ezen falukra, 's aratásban és szüretelésben foglalatoskodik. Xeromerónak már nagy részébe nem teszi-bé lábait a' Hitetlen.“

A' Sept. 3-dikán költ Görög Kronika e'-képpen szoll: — „Generális Karaiskaki a' mai tudósítások szerént, minekutánna Apokuróban szükséges sergeket hagyott a' végre hátra, hogy a' Kiutájernek Szalónával való levelezéseit fogdossák-el, Karpenissin által ütozott, 's minekután sergeket vett magához, most már egyenesen Valtós felé folytatja útját, hogy a' Kiutájernek Artával való közösülési útját is ketté vágja.

„Mint a' fogjoktól halljuk, a' Görög sergek nyertesek most itt majd amott. Nem régen az áraló Varnakiótit támogták-meg

a' maga Lógerében Kandilánál, 's elkergették onnét, megiehetős kárt téven néki, Vonitzínika felé, 's eltoztak közülök 13-mat, kiket ide Messolongibe hoztak-be. Naponként fogdossák sergeink a' Török szállítványokat, valamint Dragomestinél úgy másutt is. Elmondhatjuk tehát, hogy már most az ide beütött Török sergek megszállva vagynak inkább, mint hogy ők szállottak volna meg minket, mint hogy se Szalónával fenn nem tarthatják a' közösülést, sem pedig Valtosbol és Xerome-róbol le nem mérészelnek jöni a' síkra, 's a' tenger felé való közösüléssek is egészen ketté van vágva.

M e s s o l o n g i ostromoltatásának leírása már egész Sept. 14-dik napjáig megérkezett a' Görög Kronikában. Még tehát ekkor is folytattaiott a' kegyetlen ágyúzás és bombihányás, még pedig nem tsak minden tágítás nélkül, hanem még nagyobb iparkodással. Sept. 8-dikán 48 és 60 fontosokkal hajgálta az ellenség a' várost legalább egy jó óráig. Sept. 9-dikén olly rendtelenségek és különös hangú szózatok 's zengések hallattak-be a' városba az ellenség' táborából, mellyek arra a' gondolatra adtak alkaimatosságot, hogy a' Törökök között veszekedesnek kellett támodni. Egész éjfélig tartott a' lármájok. Reggel felé midőn a' Görög trombitássok a' felkelet harsogtatták; arra az ellenség is néhány legnagyobb ágyúgolyóbisokkal köszöntötte a' várost, 's ez így tartott mind két részről ágyúkkal és puskákkal egész délig. B o t z a r i r a is botsátott néhány golyóbist az ellenség, melynek, mint hogy igen magasra irányzott, a' lett következtése, hogy a' golyóbisai a' városra estek-le, 's megöltek egy férfit és egy aszszony embert. Ugyan ezen napon délben, három versbéli öröm-sálvét löttek a' Törökök a' táborban ágyúkkal és puskákkal; de nem lehetett tudni mi szolgáltattott okot reá; talám feles segítségek érkezett.

Generál T h a n u Anastásius meghalt azon seb miatt, mellyet Aug. 29-diken kapott vala, mellyért így kiált-fel a' Kronika: „Rokonunk! örökre fenn fog maradni az emlékezeted.“

Ugy látszik, hogy a' Törökök ismét a' Franklinon vagynak, mint hogy a' Kronika e'-képpen ír Sept. 10-dikén: — „Mit akar az ellenség nem tudjuk; igen sebesen látjuk alá 's fel járni a' maga sántzai között. Ma nintsen se ágyú se puska tűz; hanem egyéb munkák tétetnek nagy szorgalommal. Ugy látszik, hogy az ellenség azt gondólja, hogy a' Franklinon ismét megerössítheti magát; de tudja-meg, hogy ha két hónapi munkát teszen is rajta, azt a' Görögök két óra alatt semmivé fogják tenni.

M e s s o l o n g i Sept. 11-kén: „Ma reggel ismét megöle egy tisztünket az ellenség' golyóbisai, 's egy másikat megsebesíté. Mi ma délben az ellenség' sátoraira erányoztunk ágyúinkal. A' mi K u t z o n e j k a nevű elrejtett battériánk legjobban céloz a' legmeszszebb szolgáló ágyúkkal, melyre nézve az ellenség is erre fordította leginkább a' célzást, de még eddig semmi kárt nem tehetett néki. Sok gránátot és bombit hányt reá, de a' mellyek nagyobbadon mind felette mentek-el, melyből a' lett, hogy a' városban rontottak nagyon össze vagy két házat. Ugyan ekkor ölte-meg Oberster Anasthasiust is egy golyóbis. Örök emlékezeten marad a' neved atyánkfiya! — „Ma estve felé ismét öröm-sálvékat adott táborában az ellenség. Idővel ezen salve-lövéseknek okát is meg fogjuk tudni és közönségessé teszszük.“

„Sept. 11-dikén. Más felé mindenütt halgat az ellenség, tsak a' Franklin sántzain áskál nagy szorgalommal. E' jelent valamit.

„Sept. 13-dikán. Az ellenség meszszebb hordtta sátorainak nagyobb részét, a' hegyek felé; talám nagyon közel gondólte őket golyóbisainkhoz lenni.

„Sept. 14-dikén. Ismét mindenek úgy folynak mint elébb. Az ellenség Franklint erőssíti rettenetesen, 's onnét iparkodik ellenünk közelíteni: de mi is ahoz képpest teszszük sántzolásainkat 's mánázásainkat.

(A' Kronika most tsak eddig szolgál: de vannak más tudósítások, mellyekben az erőssítették, hogy a' Törökök Sept. 20-dikára virradó éjjel ismét rohanási próbát tettek: de ebben se lehettek szerentsések, mint hogy a' Görögök a' Franklin alá ismét beásván azt a' levegőbe felvették, 's 200 Török vesztette-el az életét. A' közelébb érkezendő Kronikában ezen történetről is olvasni fogunk).

Az Athen e béli Ujságok egyik új darabjában így adatik elé az az egy kevés sé furtsa mód, mellyel a' Görögök K a n d i a szigetén az esmeretes G r a v o s a nevű várat hadi ravaszág' segedelmével elfoglalták: — „

„N a u p l i a Aug. 17-dikén. Ma késő estve érkezett-meg ide Kapitány M a r c e l l e s i, Gravosa várából azzal az örvendetes hírral, hogy a' miéink ezen várat következő módon foglalták-el: Megérkezvén oda, a' váran kívül két alvó Törököt megleptek, 's ezeket elfogván arra kényszerítették, hogy vigyék őket azon sátorba, melyben a' Vár-Kommandánst tudták lenni. Ez megesvén, ennek azt parantsolták, hogy adjon olly jelt, milyent akkor szokott adni, mikor ő maga a' várba be szokott menni, 's a' mikor a' várban lévő örző seregnek onnét ki kellett jöni. Ezen jeladás egy pisztolylovás vala, mellyet a' Törökök hallván, ők az egyik kapun kiindultak 's a' Görögök a' másikon bementek, 's a' várat egészen elfoglalták, 's 17 értz és 7 vas ágyút találtak benne, egy töltés-magazinum-

mal, 1000 puskával, 400 mérő gabonával 's kevés riskásával együtt.

B é c s.

Császár és Király Ő Felsége illy Felséges kézírást méltóztatott e' hónap' 16-dikán a' még akkor Illyriai, Belső Austriai és Tyrolisi Kommandírozó Generálisához, most Udvari Hadi Cancellaria' Elölülőjéhez, 's Lovasság' Generálisához, Hohenzollern-Hechingen Princzhez kegyelmesen botsátani: — „

„Kedves Princz Hohenzollern!

„Minekutánna Feldmarschall Gróf Bellegarde, szemevilágának gyengülése miatt magát úgy nyilatkoztatta-ki, hogy az Udvari Hadi Tanás' előlülőségét tovább nem folytathatná, ehez-képpest kénytelen valék az ő kívánsát, hogy magát vissza vonhassa, megengedni.

„A' Herczogséged előttem esmeres katonai tulajdonságai béléltása, tapasztalása, 's az én szolgálatom 's személyem eránt való hűsége felől való meggyőződéseme helyheztetvén bizodalमत, jónak találom Herczogségedet Udvari Hadi Cancelláriám' Elölülőjévé kinevezni, 's elvárom, hogy ezen új hivatalának helyén mennél hamarabb megjelenjen Herczogséged.

„Egyszersmind Belső Austriai, Illyriai és Tyrolisi Kommandírozó Generálissá nevezem Feldmarschall-Lieutenant H e s s e n - H o m b u r g i F i l e p Princzet.

„Posony Okt. 16-dikán 1825.

„F e r e n c z, m. p.

M a g y a r O r s z á g.

P o s o n y Oktober 26-dikán. Császár Ő Felsége magát meghütven, gyenge nátha hideglelést kapott, de a' melly meg nem gátolja Ő Cs. Felségét abban, hogy a' Státus' dolgaival való foglalatosságát naponként szokott szorgalmatossággal folytathassa.